

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

6. Dies Junii. In aula nunquam fui quietus, extra aulam nunquam inquietus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

fortitudo? ubi salutis cura? ubi de Deo cogitatio? Ob has rationes multi ex antiquitate Philosophi reliquerunt urbium frequentiam, fori tumultus, hominum fremitus, & hortulorum amœnitatem, ubi ager irriguus, & comæ arborum, & sursurri avium, fontis speculum, rivus immurmurans, & multæ illecebræ aurium, ac oculorum lenocinia, ne per hæc oblectamenta animus palabundus extra se vagaretur, & intra se vexaretur. Pericula quæ nobis imminet ex sensibus, his verbis perstringit D. Ambrosius: (a) *Respexit oculus, & sensum mentis invertit; audivit auris, & intentionem inflexit; inhalavit odor, & cogitationem impedivit; os libavit, & crimen retulit; tactus contigit, & ignem adolevit.* Si fueris ut Argus centoculus circumspectus in servandis sensibus, visus in rebus conditis videbit salutare Dei; auditus percipiet, quid loquatur in eo Dominus; gustatus libabit, quàm suavis sit Dominus; odoratus hauriet suavitatem odoris sancti, tactus osculum sponsi expetet. Ne ergò mihi contingat quod dicit Poëta, invigilabo sensibus.

Perdo animi census, nisi frænem carcere sensus.

6. DIES JUNII.

In aula nunquam fui quietus, extra aulam nunquam inquietus. *S. Norbertus.*

- I. **D**omicilium Quietis, digito demonstrat Auctor Ordinis Præmonstratensis. Satius est esse quietis compotem, vel

(a) *L. de fug. secul. c. 1.*

vel in caula, quàm ejusdem expertem vel in aula. Utramque fortunam, sed magno discrimine, & in aula & extra aulam fuit expertus, Auctor hodiernæ tellosæ D. Norbertus. Auctor tibi sim, ut sequaris tantum Ordinis Auctorem, si lubeat assequi quietem. Ubi certius invenies quietis domicilium, quàm ubi est *eterni Regis habitaculum*? Hoc titulo Innocentius IV. condecoravit familiam illam Præmonstratensis Ordinis, numquam satis nec commendatam, nec commendandam. Quot in ea degunt viri, totidem lucent veluti *luminaria infirmamento celi*. Sic eos indicat Adrianus IV. Putes Christum hunc Ordinem fecisse, quasi hæredem suæ, qua in monte Thabor fulsit, gloriæ. Illic enim *(a) resplenduit facies ejus sicut sol, vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix*. Ecce hic in facie, instar solis, splendor; in veste, instar nivis, candor. Hæc sunt duo quæ hunc Ordinem mirifice commendant, in mentibus splendor, in vestibus candor: ille referre faciem solis, hic speciem nivis. Solis splendor designat, qua fulgent, scientiam; nivis candor, qua florent, vitæ innocentiam; utrumque consummatam sanctimoniam.

II. Quia porrò futurus erat Norbertus vas electionis, cujus beneficio non pauci essent adsciscendi inter paucos electos, simili ferè modo ut Paulus ad Christi castra fuit evocatus. Ibat is in Freden comitis famulo, generoso vectus equo, alta spirans, ad magna, ex mundi judicio, aspirans; cum subito totum in nubes cogi cælum, horrendo boatu mugire tonitrua coruscare fulmina, evibrari fulgura, eaq; inter audiri, quæ non tam terrerent, quàm docerent, hæc fulminatrices voces: *Norberte, Norberte, quid me persequeris?*

(a) Matth. 17. 2.

ria? *Corpus aptavi tibi, aruias quibus te ostentas, ad-*
ministravi tibi; mihi servire debueras, & cur alios
perdere festinas? Durum est tibi contra stimulum cal-
citrare. Alia deinde adhibita est ad ejus animum ex-
 pugnandum, è cælo machina: hoc est, disruptæ nubis
 violentia, elisusque fragor, qui ad equi pedes dum
 circumfremit, simul ingentem terræ patefecit hia-
 tum, quo & equus, & vector potuisset absorberi. Hoc
 fragore post horæ intervallum, vigiliæ sibi que reddi-
 tus, erupit in hæc verba; non tam voce, quàm corde,
 cum Saulo, ipse adhuc Saulo similis: *Domine quid me*
vis facere? Mox è cælo vox reddita: Desine à malo, &
fac bonum: inquire pacem, & persequere eam.

Tanta molis erat Norbertum subdere Christo.

III. Sic tonitruanti voce prostratus è cælo, totum
 se erexit ad cælestia. Statim enim ut esset suus, dese-
 ruit suos, & sua Totusque jam non amplius terreni
 Principis, sed divini Numinis, voluit sub ejus signis
 pugnans pugnaturus, experiri, quid posset Christus
 Norberto milite, quid Norbertus Christo duce. Il-
 lum enim Dei afflatu, & summi Pontificis consentu
 instituit Ordinem, qui Ecclesiam non tantum forti-
 ter propugnaret, sed longè lateque ad extrema ter-
 rarum, propagaret. Quàm porro sit populosa Nor-
 berti propago, & tum dignitate, tum scientiâ, tum
 sanctimoniâ fuerit semper conspicua, hinc proclive
 erit intelligere. Recensuit Præmonstratensis familia
 Abbatias mille, & trecentas virorum præposituras,
 ac quingenta Sactimonialium cœnobia. Occupa-
 vit autem sexdecim Ecclesias, tum Metropolitanas,
 tum Cathedrales, quibus Archiepiscopos, Episco-
 pos, Præpositos, Archidiaconos, Canonicos pluri-

mos, per ætates plurimas subministravit. Quid non debet hæc ipsa, ubi hæc scribo, urbs Antvervia, Norberti familiæ? Quod non subfuerit Tanchelino heretico tali illi hæreseos portento, uni hoc debet Norbertus. Sed illa familia non modò virtute, & eruditione, sed avito, imò & regio sanguine illustres recenset. Hic inter eminent Robertus è regio Anglorum sanguine prognatus. Scitè ergò Poëta:

Debet Norberto, si est Angla clara Roberto.

7. DIES JUNII.

Oculi vestri etiamsi jaciantur in aliquem, figantur in neminem. *S. Augustinus Epist. 109.*

Cautelâ I. **M**ultum differunt, in aliquem magnâ opus circa oculos. **M**oculos obiter jacere, & defigere. Penè perindè est in ea quæ non decent, oculos figere, & animæ lethale vulnus infligere. Credes si sequenti maturè expendas. Acroama est Salviani, oculos esse (a) naturales quosdam animi cuniculos. Ut enim in obsidione civitatum, quæ naturâ, artificioque munita sunt, ducto cuniculo ad castellum, fit resticulus pulveris tormentarii, duciturque in lineam ad prædii fundamentum; neque tamen igne applicito fruat statim illa grandia, & miranda, quæ videmus: sed paulatim flamma serpit per apertam viam secuta, & exigui fomitis continuatione innutrita, donec specum latè patentem, & copiosam materiam infusa, in vastum erumpat incendium. Tunc videtur

(a) *L. 3. de Provid.*